

ת"פ 24470/04/19 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 24470-04-19 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

לפני כבוד השופט דניאל פיש

המאשימה

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד מירב בר פרקליטות מחוז חיפה פלילי

נגד

הנאשם

פלוני (עציר)

ע"י ב"כ עו"ד ישי ניב

גזר דין

1. הנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון חלקי בביצוע עבירות של הצתה לפי סעיף 448(א) רישא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 והיזק לרכוש לפי סעיף 452 לחוק. על פי האמור בכתב האישום, ביום 2.4.19 בסמוך לאחר חצות כאשר אמו של הנאשם ישנה בחדרה בביתה ואחיו שהה בחדרו בקומה אחרת בבית, נכנס הנאשם לבית באמצעות מפתח והחל לפשפש בארונות ולחפש אלכוהול. הנאשם נכנס לחדרה של המתלוננת תוך כדי חיפושיו והיא התעוררה כתוצאה מכך וביקשה ממנו מספר פעמים שיצא מהבית אך הוא סירב ואמר שהוא יודע איפה יש אלכוהול ושלא יצא עד שימצא. היא התקשרה למשטרה ובתגובה שבר הנאשם מראה בחדר. האח ששמע את חילופי הדברים ואת קול ניפוץ המראה וסבר שהנאשם פגע במתלוננת חש לחדרה ותפס את הנאשם. כתוצאה ממאבק ביניהם נגרמו למתלונן חבלות בפניו ובידיו. המשטרה הגיעה למקום וקצין משטרה החליט לבסוף לשחרר את הנאשם תוך כדי הטלת מגבלות עליו.

בהמשך היום בשעה 23:30 (למעשה למחרת בלילה) בעת שהמתלוננת ישנה בבית, והאח חזר מעבודתו הוא מצא את הנאשם מחוץ לבית והלה הלן בפניו שאינו יכול להיכנס. הנאשם נכנס לבית יחד עם המתלונן וחברתו והציע למתלונן שימשיכו את ההתקוטטות של היום הקודם. האח וחברתו נכנסו לחדרו של האח ונעלו את דלת החדר. בשלב זה הגיע הנאשם מחוץ לדלת, דפק עליה ובעט בה וצעק לאחיו שיפתח את הדלת. האח וחברתו יצאו דרך החלון והתקשרו למשטרה. הנאשם נטל מכשיר גיזום חשמלי וניסה באמצעותו לפרוץ את הדלת ובשלב מסוים פתח הנאשם בכוח את הדלת ושילח אש בפח אשפה שהיה בסמוך לדלת חדרו של המתלונן, הפח התלקח והתלקחה גם דלת החדר. הנאשם המשיך ושרף תחתיות בירה שהיו שייכות לאחיו שהיו תלויות על הקיר. בשלב מאוחר יותר הנאשם התחיל לרדוף אחרי אחיו שהיה מחוץ לבית. בסופו של עניין השריפה שהתקלחה בחדרו של האח כובתה באמצעות כוחות כיבוי אש שהגיעו למקום. נגרם נזק לדלת, למשקוף ולפח האשפה ולמזגן ונותרו סימני פיח על הקיר. הנאשם יצא מהבית והותיר את האש בוערת.

הראיות לעונש:

המדינה הגישה את רישומו הפלילי של הנאשם לפיו חובתו הרשעה בודדת מאירוע בשנת 2014 בגין תקיפה הגורמת חבלת ממש לפי סעיף 380 לחוק, בגינה לא הוטל עליו מאסר. מטעם הנאשם העידה אמו שטענה שלמרות שהיא ניסתה לבטל את התלונה כאשר הבינה שהעניין "יוצא מפרופורציה" וטענה שמעולם לא התכוונה שהנאשם ישהה במעצר תקופה כ"כ ארוכה או ייענש בחומרה. היא טענה שהיא פנתה למדינה מספר פעמים בעניין זה אך פניותיה לא נענו. אחיו של הנאשם העיד גם הוא וטען דברים דומים.

טענות לעונש מטעם המדינה:

צוין שהנאשם הוא כבן 27, ונעצר ביום 3.4.19. המדינה טענה שבמקרה זה מדובר באירוע אחד ולפיכך יש לקבוע מתחם עונש אחד. המדינה הדגישה את חומרת עבירת ההצתה בייחוד שהעבירה מבוצעת בתוך בית מגורים.

המדינה ייחסה חומרת מיוחדת לכך שההצתה בוצעה בשעת לילה מאוחרת בעת שהאם ישנה בבית, ולכך שהנאשם עזב את הבית כדי לרדוף אחרי אחיו והותיר את האש בוערת. נטען שנפגעו הערכים החברתיים של שמירה על החיים ושמירה על הקניין ונטען שמדובר בפגיעה חמורה לאור כך שמדובר בהצתה.

נטען להעדר תכנון מוקדם, אולם נטען שהנאשם היה יכול לחדול מהמעשים ולעזוב את המקום, אך בחר להסלים את המצב בשני המקרים. נטען שנגרם לרכוש - דלת החדר והמשקוף, הפח, כבלי הטלוויזיה והמזגן - כתוצאה מביצוע ההצתה. כמו כן נטען שהיה צפוי להיגרם נזק גדול יותר בהרבה אילו האש הייתה מתפשטת ונטען שרק בזכות הגעתם של כוחות כיבוי למקום נמנע נזק גדול יותר.

נטען שהנאשם נושא באחריות מלאה לביצוע העבירות ושהסיבות שהביאו אותו לביצוען פסולות. נטען עוד שהנאשם שלט באופן מוחלט במעשיו והיה יכול להימנע מהם.

באשר למדיניות הענישה אוזכרו המקרים הבאים:

ת"פ 14721-01-17 **מדינת ישראל נ' חג'ג'** שם הורשע נאשם בהצתה מחסן בקומה שביעית בבניין דירות בעת ששהתה משפחה בקרבת מקום בדירתה. הנאשם עזב את המקום לאחר שהאש התלקחה. הנאשם היה בעל עבר פלילי מכביד מאוד ונקבע מתחם ענישה בין 24-52 חודשי מאסר והוטלו 36 חודשי מאסר בפועל.

בע"פ 5906/13 **מדינת ישראל נ' דניאל עון** התקבל ערעור על חומרת העונש בגין עבירות הצתה (סיפא) וחבלה בכוונה מחמירה. באותו מקרה נאשם על רקע סכסוך עם מעביד לשעבר נכנס לבית העסק בו נכחו עובדים עם חומר דליק ובקבוקים, ושפך אותו במקום והתז חומר לכיוון העובדים תוך שהוא מאיים שהוא ישרוף אותם ויהרוג אותם. לאחר מכן הצית אש ונמלט מהמקום כאשר השריפה התפשטה בבית העסק. נקבע מתחם

ענישה שבין 2-4 והוטלו 30 חודשי מאסר בפועל. ביהמ"ש העליון קיבל את הערעור וקבע מתחם שבין 3-6 שנים והטיל 42 חודשי מאסר בפועל.

ע"פ 8125/15 **דימיטרי פרוקופנקו נ' מדינת ישראל** הורשע המערער בהצתה במטרה לפגוע בבטחת דיירי הסביבה או בבני אדם לפי סעיף 448 סיפא לחוק וכן בעבירת איומים. המערער בהזדמנויות שונות נהג לאיים על המתלוננת שיפגע בה ואז במקרה אחד הגיע לדירתה מצויד בניירות וקרטונים שהצמיד לדלת דירתה והצית אותם בשעה שהמתלוננת וביתה ישנו בבית. כתוצאה מהשריפה נגרם נזק לחלקה התחתון של הדלת ועשן חדר לדירה. המערער הורשע אחרי ניהול הוכחות ונקבע מתחם ענישה בין 12-36 חודשי מאסר והוטלו עליו 22 חודשי מאסר.

בת"פ 36130-09-18 **מדינת ישראל נ' מורה** איים נאשם על חברתה של אשתו שיצית את ביתה ואז הצית בסיוע אדם אחר את דלת דירתה ואיים עליה פעם נוספת. הנאשם היה ללא עבר פלילי וניתן תסקיר שלילי. נקבע מתחם ענישה בין 16-36 חודשי מאסר והוטלו 20 חודשי מאסר.

במקרה דנן צוין שהנאשם הודה בעובדות כתב האישום ובכך חסך זמן שיפוטי אלא צוין שאין זו ההסתבכות הראשונה שלו עם החוק. בסיכומו של דבר ביקשה המדינה לקבוע מתחם ענישה שבין 2-4 שנות מאסר ובשים לב לגילו של הנאשם ולהודאתו ומנגד לעברו הפלילי, לקבוע עונש בחלק האמצעי של המתחם. כמו כן התבקש קביעת מאסר מותנה ארוך ופיצוי כספי למתלוננים.

טיעוני הנאשם לעונש:

ב"כ הנאשם טען שטענות המדינה מצביעות על נתק מהסיטואציה ורצון המשפחה והוא טען שהדברים הוצאו מפרופורציה. נטען שיש לקחת בחשבון שהנאשם הודה בהזדמנות הראשונה בכתב האישום וחסך זמן רב. נטען שלא רק שהוא לוקח אחריות על מעשיו אלא מתנצל על האירועים ועל עוגמת הנפש שגרם לבני משפחתו. נטען שאין מדובר בעבירות חמורות בנסיבות: כי במקרה הראשון בסה"כ ניפץ מראה וביחס להצתה נטען שהעבירה בוצעה מתוך כעס ורצון לתשומת לב של אחיו כי בסופו של דבר מדובר באירוע בתוך הבית שקשור לגירושי ההורים ולמצב מתוח בתוך המשפחה באותו הזמן. ביחס להצתה נטען שמדובר באש קטנה שטופלה במקום.

הוספו טענות באשר לטיפול לא נאות בנאשם במהלך מעצרו כאשר הוא סובל ממחלת צליאק (הוגשו מסמכים שהוצגו לרשויות שב"ס) אך לא זכה להתייחסות מתאימה עד לאחרונה.

הסנגור אזכר פסיקה אחרת מקלה יותר:

ת"פ 13805-08-18 **מדינת ישראל נ' מחאמיד** (27.1.2019) הוטלו על נאשם צעיר 12 חודשי מאסר בפועל

בגין הצתת שטח פתוח; ת"פ 66996-07-18 **מדינת ישראל נ' שי מאגלי** (15.1.2019) בגין שתי עבירות של הצתה - פעם אחת בדירה של אמו עם נזק משמעותי ועוד מקרה של הצתת חצר בניין. הנאשם נידון הנאשם ל-12 חודשי מאסר בפועל; בת"פ 435-07-10 **מדינת ישראל נ' וויסאם עראבה** (23.5.201) הואשם נאשם בהצתה של בית תפילה והדחה בחקירה והושתו עליו 10 חודשי מאסר בפועל.

הנאשם הביע צער על מעשיו ולטענתו הוא מתחרט על מה שעשה למשפחתו. הוא טען שתנאי המעצר קשים לו מאוד בגלל מחלתו שלא זכה לטיפול מתאים.

דין

הערכים המוגנים שנפגעו היו שמירה על הביטחון האישי ושמירה על הקניין. עבירת ההצתה מטבעה הינה עבירה חמורה, אולם כפי שנאמר בע"פ 607/16 **פלונת נ' מדינת ישראל** (12.4.16) בעבירת ההצתה ישנם דרגי חומרה שונים וקיים מנעד רחב של בחומרת בענישה.

במקרה זה מדובר במעשה שלא תוכנן מראש ונבע ממתחים וכעסים בתוך המשפחה שלא גרם נזק לגוף או אף נזק רכוש משמעותי. נכון הוא שמעצם טבעה הצתה יכולה להביא לתוצאות קשות ואף קשות ביותר, אולם אלה לא אירעו במקרה הנוכחי. חלקו של הנאשם בביצוע העבירה מוחלט והסיבות שהביאו אותו לביצוע העבירה פסולות והוא היה צריך להימנע מביצוע. יוער כי איני מקל ראש בעבירה של היזק לרכוש אך לעומת ההצתה מדובר באירוע מינורי. מכל מקום יש לקבוע עונש אחד בגין שתי העבירות.

בהתחשב בפסיקה שהובאה ע"י שני הצדדים שהוזכרה לעיל, מתחם הענישה נע בין 8-24 חודשי מאסר בפועל. במקרה זה לדעתי יש עוד לקחת בחשבון את העובדה שהנאשם נמצא במעצר מזו תקופה ארוכה, מיום 3.4.19 (כמעט 8 חודשים). מעבר לכך שתנאי מעצר קשים יותר מתנאי מאסר, במקרה דנן נגרם לנאשם קושי נוסף בכך שלא זכה לטיפול רפואי מתאים למצבו (חולה צליאק).

יוער עוד כי לא מצאתי בסיס לטענות הנאשם ומשפחתו לטיפול חסר פרופורציה ביחס למקרה. בני המשפחה היו אלה שיזמו את התלונה ומסרו מספר רב יחסית של הודעות לרשויות החקירה ללא שטענו כי לדעתם מדובר במקרה שאינו ראוי ליחס מחמיר וקפדני. הניסיונות לבטל את התלונה נעשו כפי הנראה רק לאחר הגשת כתב אישום.

במאזן הכולל יש להטיל עונשים כדלקמן:

א. תקופת המעצר תהווה את תקופת המאסר והנאשם ישוחרר היום.

ב. מאסר על תנאי של 12 חודשים לתקופה של שלוש שנים, שיופעל במידה והנאשם יעבור עבירת הצתה ו/או עבירת אלימות מסוג פשע.

ג. אין מקום לפיצוי כאשר המשפחה הביעה התנגדות לכך והמדינה לא ביקשת הטלת קנס.

ניתן היום, כ"ז חשוון תש"פ, 25 נובמבר 2019, בהעדר הצדדים.